

**KRISTAUS
KARALIAUS**

LAIVAS

Jo Eksc. vyskupas J. F. O'Hara po įvykusios savo konsekracijos Notre Dame Universiteto Švč. Širdies bažnyčioje teikia tikintiems savo pirmąjį vyskupišką laiminimą.

UŽGAVĖNIŲ SEKMADIENIS (SEXAGESIMA)

EVANGELIJA

Luko 8,4-15.

ANUO metu susirinkus skaitlingai miniai ir besiskubinant pas jį iš miestų, jis kalbėjo prilyginimu: Sėjėjas, išėjo savo sėklos sėtų. Jam sėjant, dalis krito prie kelio, buvo sumindžiota, ir dangaus paukščiai ją sulesė. Kita dalis krito ant uolos ir išdygus padžiuvo, nes neturėjo drėgmės. Kita krito tarp erškėčių ir draug išdygę erškėčiai nuzmelkė ją. Kita dalis krito į gerą žemę ir išdygus nešė šimteriopą vaisių. Tai sakydamas jis šaukė: Kas turi ausis klausyti, tas teklausai. Jo mokytiniai klausė jį, ką tas prilyginimas reiškias. Jis jiems tarė: Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptį, kitiems gi skelbiama prilyginimais, kad regėdami nematytų ir girdėdami nesuprastų. Tas prilyginimas štai ką reiškia: Sėkla Dievo žodis. Prie kelio tai tie, kurie klauso; pasikui ateina velnias ir atima žodį iš jų širdies, kad jie netikėtų ir nebūtų išgelbėti. Ant uolos tie, kurie išgirdę su džiaugsmu priima žodį; bet jie neturi šaknų; jie tiki iki laikui ir pagundos metu jie atsitraukia. Kas gi krito tarp erškėčių, tai tie, kurie kad ir klauso, bet šalin eidami rūpesnių, turtų ir gyvenimo džiaugsmų nutroškinami ir neneša vaisiaus. Kas gi krito į gerą žemę, tai tie, kurie klauso žodžio, jį palaiko tikrai geroje širdyje ir neša vaisiaus kantrume.

LEKCIJA

2 Kor. 11, 19-12, 9.

BROLIAI: Jūs mielu noru pakenčiate paikuosius, patys būdami išmintingi. Jūs juk pakenčiate, jei kas jus pavergia nelaisvėn, jei kas jus ryja, jei kas jūsų lobį ima, jei kas didžiuojasi, jei kas muša jus į veidą. Aš sakau savo sugėdinimui, lyg kad mes būtumėm buvę silpni tame dalyke. Kuo kas nors drįsta girtis, (paikybėje sakau), drįstu ir aš.

Jie yra žydai, ir aš; yra izraelitai, ir aš; yra Abraomo ainiai, ir aš; Jie yra Kristaus tarnai, (kaip neprotingas sakau), aš daugiau: pakėliau darbų, daugiau kalėjimų, kirčių be galo, buvau dažnai mirties pavojuose. Nuo žydų gavau penkis kartus po keturias dešimtis kirčių be vieno, tris kartus buvau rykštėmis plaktas, kartą akmenimis muštas, tris kartus nukentėjau laivo sudužimą, naktį ir dieną buvau jūros gilumoje, dažnai pavojuose nuo vientaučių, pavojuose nuo pagonių, kelionėse, pavojuose upių, pavojuose galvažudžių, pavojuose miestuose, pavojuose tyruose, pavojuose ant jūros, pavojuose tarp netikrų brolių; varge ir skurde, daugelyje budėjimų, alkyje ir troškime, daugelyje pasninkų, šaltyje ir nuogume: be to, kas kitaip atsitinka, kasdieninis veržimasis prieš mane, rūpestis visomis bažnyčiomis. Kas yra silpnas, ir aš nesidarau silpnas? Kas yra pikti-

LAIVAS — THE SHIP, published weekly by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter July 12, 1921 at the Post Office at Chicago, Ill., under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3.00 yearly. Single copy 5c.

namas, ir aš nedegu? Jei reikia girtis, aš girsiuos savo silpnumu. Dievas ir Tėvas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus palaimintasis per amžius žino, kad aš nemeluoju. Demaske karaliaus Arėto šalies viršininkas sergėjo damaskiečių miestą, kad mane sugautų: ir aš pro langą pintinėje buvau nuleistas per sieną ir taip ištrūkiau iš jo rankų.

Jei reikia girtis (tiesa nepridera), aš eisiu prie Viešpaties regėjimų ir apreiškimų. Aš žinau žmogų Kristuje, kurs pirm keturiolikos metų, — ar kūne, nežinau, ar be kūno, nežinau, Dievas žino, buvo pagautas net į trečiąjį dangų. Ir žinau, kad tas žmogus, — ar kūne, ar be kūno, nežinau, Dievas žino, — buvo pagautas į rojų ir girdėjo slaptinius žodžius kurių nė vienas žmogui nevalia sakyti. Tokiuo aš girsiuos, savimi gi nė kiek nesigirsiu, tiktai savo silpnybėmis.

Nes jei ir norėčiau girtis, aš nebūsiu neprotingas, nes sakyčiau tiesą; bet susiaukiau, kad kas nemanytų apie mane daugiau, kaip manyje mato ar girdi iš manęs. O kad aš dėl apreiškimų didumo nesikelčiau puikybėn, man ductas akstinas mano kūni, šėtono angelas, kurs mane muštų veidan. Todėl aš tris kartus meldžiau Viešpatį, kad tai atstotų nuo manęs; bet jis man tarė: Gana tau mano malonės, nes jėga įgyja tobulumo silpnybėje. Taigi, aš mielu noru girsiuos mano silpnybėmis, kad Kristaus jėga gyventų manyje.

Ir tas laimingas, kurs užvilts kovoje kris, jei savo kūnu tapo tiltas kitiems atsiekti garbės pilis.

3 Sunkiausia Našta

“Darbininkas” rašo: “Laikraščių skaitytojai džiaugiasi kada laikraštis yra pilnas gražių ir naujingų straipsnių ir žinių. Bet labai maža dalis skaitytojų pagalvoja, kad visus straipsnius ir žinias reikia ne tik parašyti, bet sustatyti, sudėti į puslapius, atspausdinti ir išsiuntinėti. Mūsų laikraščių bendradarbiai negauna atlyginimo, dirba iš pasišventimo. Redakcijos, administracijos ir spaustuvės štabas, kurie visą laiką pašvenčia laikraščio išleidimui turi gauti atlyginimą už savo darbą, nes be algų negalėtų gyventi. Taigi laikraščio leidėjams ir yra didžiausia našta, tai iš kur imti pinigų algoms, apmokėti už popierių, juodylą, pašto ženklus ir visą, kas reikalinga laikraščio išleidimui.

“Laikraščio leidėjai dažnai turi priminti savo Gerbiamiems Skaitytojams, kad be pinigų jie negali laikraščio išleisti. Prašo visų padėti laikraštį išplatinti, būtent, patiems užsiprenumeruoti ir kitus paraginti ar padėti užprenumeruoti”.

Ir Blogi Pavyzdžiai Nepražudė

Rusijos misijonierius T. Vierčinskis S. J. (kilimo lietuvis) rašo: “Nuo 1906 iki 1911 metų aš gyvenau Maskvoje. Per tą laiką aš priėmiau į Kat. Bažnyčią apie 500 rusų. Jų tarpe pasitaikydavo labai daug tokių, kurie mane nustebindavo savo nuoširdžiu atvirumu. Daugelis jų, man visai neprašant, imdavo pasakoti iš savo praities. Daugelis jų būdavo labai skaisčiai praleidę jaunystę.

MALDOS APAŠTALAVIMAS

ŠVENČIAUSIOS JĖZAUS ŠIRDIES MALDOS APAŠTALAVIMAS

Bendroji intencija vasario mėnesiui, 1940 m., Šventojo Tėvo Pijaus XII-to paskirta:

Už Tikybinę Ramybę Kur Tik Ji Yra Pavojuje

Svarbios priežastys vertė mūsų Šv. Tėvą asmeniškai šią intenciją įteikti. Kur tikybinė ramybė yra pavojuje, ten tikėjimo platinimas sunkiai eina; ten silpni krikščionys neparodo pastovumo savo tikėjime; Dievui pašiukojimas, Kristaus meilė ir Bažnyčios gerovė daug nukenčia. Tokios žaizdos padarytos tikram tikėjimui ilgai laikosi ir yra beveik neišgydomos.

Tikybinė ramybė, kurią mūsų Šv. Tėvas nori palaikyti, yra tikra ramybė. Ji negali būti ta klaidinga tikybinio nepaisymo ramybė; ji negali savo naudai nusidėti tiesai. Tokia ramybė yra kenksminga Bažnyčiai. Vadinamoji šešiolikto šimtmečio Augsburgio Tikybinė Taika gerų pasekmių neturėjo; ji tiktai pailgino, įamžino atsiskyrimą nuo Bažnyčios ir panaikino tikybinę ramybę ir meilę.

Tikroji tikybinė ramybė turi remtis tiesa ir teisingumu, ji turi būti palaikoma krikščioniška meile tarp žmonių. Teisingumas reikalauja, kad Dievo apreišktoji tiesa būtų saugiai palaikoma, kad Bažnyčia, tiesos tvirtovė, nebūtų varžoma savo išganingame darbe. Tačiau teisingumas pats vienas viso to neatsieks. Krikščioniškoji meilė turi būti vykdoma, ji turi viešpatauti žmonių tarpe; tik tuo-

met sielos bus laimėtos ir apsaugotos Kristaus tikro tikėjimo.

Ypatinga Misijų Intencija
Vasario mėn., 1940 metams:

Kad Visa Žmonija Garbintų Kristų, Mūsų Išganytoją

ŠV. VALENTINAS

Šv. Valentinas buvo kunigas, gyvenęs Romoje imperatoriaus Klaudijaus II-jo laikais. Jo uolumas tikėjimui ir meilė rodoma vargšams ir kenčiantiems jam rado ypatingą dirvą savo darbuotei: lankymą kalėjimuose uždarytus krikščionius. Ant galo jis pats buvo areštuotas imperatoriaus įsakymu ir paduotas į teismą. Teisėjas, vardu Asterijus, išgirdęs nuo Šv. Valentino, kad Jėzus Kristus yra tikroji šviesa apšviečianti kiekvieną žmogų ateinantį į šį pasaulį, prašė, tos tiesos įrodymui, pagydyti jo dukterį, kuri buvo beregė. Šv. Valantinui pasimeldus, Dievas stebuklą padarė o Asterijus su visa savo šeimyna atsivertė į tikrąjį tikėjimą. Po dviejų nuėlakimų šv. Valentinus apturėjo kankinio vainiką galvos nukirtimu, vasario 14 d., 270 m.

LAVYBA

Uolumas. — Ši dorybė tai yra smarkus meilės pasireiškimas. Tai yra tokia meilė kuri nesitenkina nieko neveikimu, bet priešingai, kaip ugnis ji prasimuša ir parodo savo veikumą įvairiais būdais. Uolumas Dievo ir Bažnyčios reikaluose yra labai brangi ir naudinga dorybė.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

Vasario mėnesiui, 1940 m.

BRANGUS PROMOTORIAU:

Vasaris, "Katalikiškos Spaudos Mėnesis", mums duoda labai praktišką priemonę dirbti kaip Promotoriai darbe kuris dideliai pagelbsti Kristaus karalystei čia ant žemės. Bandytas ugdyti Katalikiškos Spaudos darbą yra taip pat ugdytas Švenč. Jėzaus Širdies norų.

The Promotoriai, kurie netuviškai arba visai nemoka arba menkai moka, ypač rūpinasi išplatinti Maldos Apaštalavimo Susivienijimo organo anglų kalboje, "The Messenger of the Sacred Heart". Mums gi turėtų rūpėti lietuviškoji katalikiškoji spauda, ypačingai Kristaus Karaliaus Laivas, kuriame kaip tik kiekvieną mėnesį randasi Maldos Apaštalavimo mėnesinės intencijos ir nurodymai Promotoriams. Be to Kristaus Karaliaus Laivas kiekvieną savaitę teikia dar visokių naudingų pasiskaitymų, kurie labai tinka Apaštalavimo nariams.

Kiekvienas Promotorius, tikrai norėdamas remti katalikiškąją spaudą, turėtų užsiprenumeruoti sau Kristaus Karaliaus Laivą, kuris šiais 1940 metais jau žymiai gražesnis ir įdomesnis, spausdinamas ant geresnės popieros. Promotoriams turi rūpėti, kad ir kiti nariai užsisakyti ir skaitytų šį tikrybinį savaitraštį žurnalą. Prenumeratos kaina labai prieinama, tik \$2.00 metams, o žurnalas gaunamas kiekvieną savaitę. Jeigu kurie Promotoriai negauna šio gražaus žurnalo, gali jį užsiprenumeruoti kreipdamiesi į žurnalo administraciją, adresu: 2334 So.

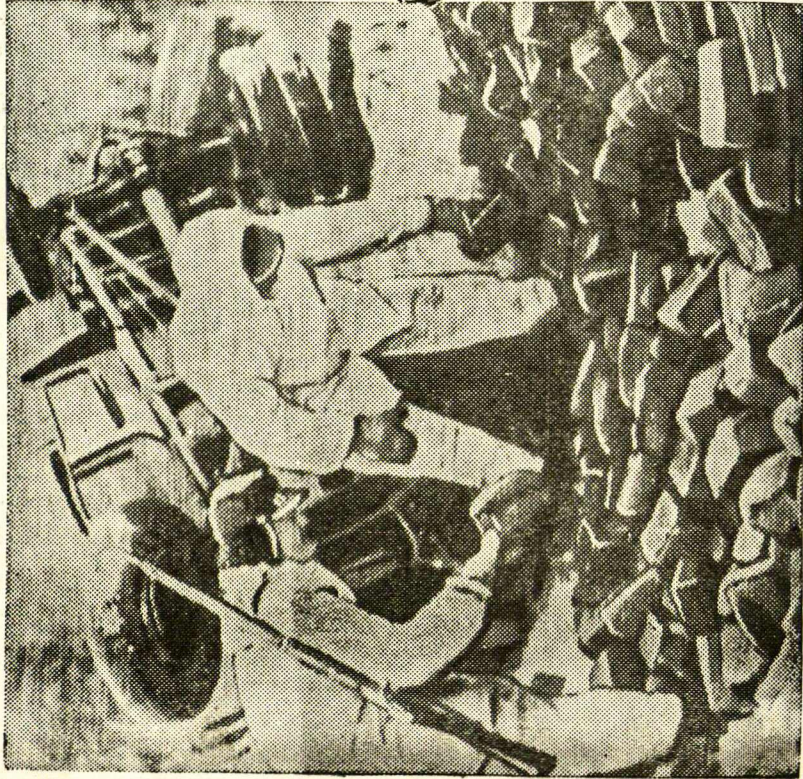
Oakley Avenue, Chicago Illinois.

Tat, brangus Promotoriau, stenkis kad vasario mėnesis, Katalikiškos Spaudos Mėnesis, tikrai nuopelningus būtų jūsų pasidarbavimu katalikiškos spaudos rėmimu ir platinimu. Šiuomi platinisite ir priemones didesniai pamaldumui prie Švenč. Jėzaus Širdies ir taip pat išpildysite tam tikrame laipsnyje Susivienijimo šūkį: "Teateinie Tavo Karalystė".

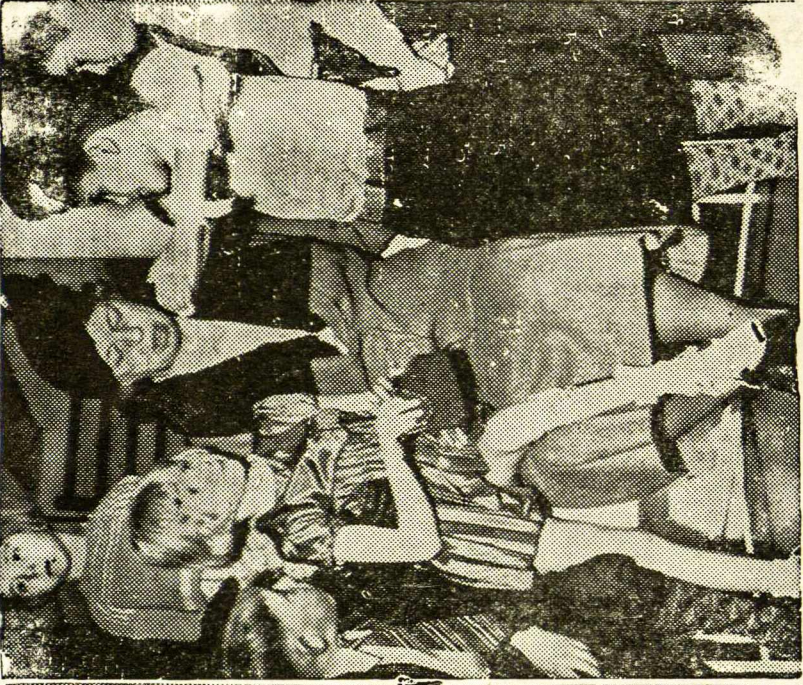
Dievas Saugoja Žmones, Kurie Nemėgsta Ginčų

Šv. Pranciškus Salezas, Ženevos vyskupas, nuvykęs į Romą, nusišandė sau butą nakvynių name ant paties Tibro upės kranto. Sugrįžęs vakare į tą namą nakvoti, rado savo tarną besiginčijantį su šeimininku dėl buto; mat šeimininkas priėmė naujus keleivius ir norėjo jiems atiduoti vyskupo išnuomotą butą. Šventas Pranciškus tuojuo baigė nesupratimą, sakydamas: "Nesiginčykim, eime geriau ieškoti kito buto".

Po ilgo ieškojimo rado pagaliau kambarį kitame nakvynių name. Nespėjo nė įeiti į kambarį, pradėjo lyti baisiai smarkus lietus. Tibro upė išsiliejo iš krantų. Vanduo nunėšė keletą namų, jų tarpe ir nakvynių namą, iš kurio vakare Šv. Pranciškui buvo liepta išeiti. Daug žmonių, buvusių tame name, žuvo Tibro vilnyse. Šventas Pranciškus liko gyvas tik dėl to, kad buvo nuolaidus. Iš to matyti, kad teisingi yra Kristaus žodžiai: "Palaiminti taiką darantieji, nes jie bus Dievo sūnumis pavadinti". Dievas juos g'obos kaip savo vaikus.

Suomiy kariai apžiūri bebėgančių rusų paliktą duoną.

Mrs. Franklin D. Roosevelt lanko paralytiskus vaikus vaikų ligoninėj, Washington, D. C.

Pasiaukojusių Sielų Draugija

1873 m. Garb. Motina Jėzaus Marija Delui-Martiny Antverpene įsteigė Švenč. Jėzaus Širdies vienuoliją, kurios konstitucija narėms uždeda šią trejopą pareigą:

1. Daryti atlyginimus Švenč. Jėzaus Širdžiai už įžeidimus, daromus mūsų dienose, ir dėkoti Jai už Jos geradarybes, už kurias taip mažai tedėkojama;

2. Nuolatos aukoti Švenč. Trejybei Brangiausiąjį mūsų Išganytojo Kraują, prašant sugražinti Jo Švenč. Širdžiai tiek daug klystančių sielų;

3. Išmelsti Dievo palaimos katalikų kunigams ir vienuoliams, kad Švenč. Širdis vis labiau būtų pagarbinta per Jo išrinktuosius tarnus.

Tam tikslui vienuolijos narės visiškai atsiduoda kaip deginamos aukos Švenč. Jėzaus Širdžiai ir savo gyvenimą bei kentėjimus jungia su Išganytojo, ypačiai Jo Švenč. Širdies kentėjimais; kopyčiose ir bažnyčiose jos amžinai adoruoja Švenč. Sakramentą ir daro visa, ką gali, kad patenkintų karštą Švenč. Širdies troškimą išganyti sielas.

1904 m. daug pamaldžių asmenų, gyvenančių pasaulyje, pareiškė savo troškimą kokiū nors būdu dalyvauti Švenč. Jėzaus Širdies Dukterų atsisteisimo darbuose. Jų kilnųjį sumanymą palaimino Bažnyčia. Tokiu būdu įsikūrė Pasiaukojusių sielų Draugija. Ji greit išsiplėtė Prancūzijoje, Belgijoje, Vokietijoje, Austrijoje, Italijoje, Šveicarijoje ir Amerikoje. Dešimt

metų po įsisteigimo, Didžiojo Karo pradžioje, draugija turėjo daugiau kaip 50,000 narių-kunigų, vienuolių ir pasaulininkų. Popiežius Pijus X suteikė jos nariams daug atlygintų ir privilegijų ir pats į ją įsirašė.

Jų gyvenimo ir veikimo dvasia — yra atsisteisimo Švenč. Jėzaus Širdžiai dvasia. Iš narių, stojančių į šią draugiją, reikalaujama tik vieno dalyko — Išganytojo ir Jo Švenč. Širdies meilės, ne vien jausmo, bet veiklios meilės, meilės, verčiančios eiti už Kristų ir Jo reikalus, kovoti dėl Jo Švenč. Širdies teisių, aukotis, atlyginti.

Priemonės tikslui siekti:

1. Malda. Pasiaukojusios Sielos ypatingu būdu pašvenčia Jėzui kiekvieną pirmąjį mėnesio penktadienį, priima atlyginimo Komunijas, kiek galima dažniau klauso Šv. Mišių, lanko Švenč. Sakramentą; Garbės Sargybos būreliai paaukoja Išganytojui kasdieną po va'andų budėjimo; atlieka Šventas Valandas, aukoja Švenč. Trejybei brangiausiąjį Jėzaus Kraują už nusidėjėlius.

2. Aukos. Nariai pasiryžta kantriai ir su meile nešti gyvenimo kryžius ir kentėjimus, visiškai ir visame atsiduoti Dieviškajai Apvaizdai; linksmi, ištikimi ir mielai atlikti savo luomo pareigas, saugotis pavojų ir nuodėmes, laikytis dienotvarkės nuostatų, klausyti savo vyresniųjų, praktikuoti apsimarinimą.

S. M. Dolorosa

TĖVŲ MARIJONŲ RĖMĖJŲ CENTRAS

2334 SO. OAKLEY AVENUE

CHICAGO, ILL.

Didžiai Gerbiamieji:—

Laikome už garbę kviesti Jus į Trylikąjį metinį Tėvų Marijonų Rėmėjų seimą, kuris įvyks Šv. Antano parapijos salėje, 15th Street ir 49th Court, Cicero, Illinois, vasario 4 d., 1940 m.

Seimas prasidės iškilmingomis pamaldomis 10:30 val. ryte. Iškilmingos Mišios bus atlaikytos Tėvų Marijonų Rėmėjų, Geradarių ir svečių intencija. Pamokslas bus pritaikintas iškilmėms.

12:00 val. salėje bus pietūs visiems Seimo dalyviams.

2:00 val. po piet Seimo posėdžių atidarymas.

Malonėkite Seiman atvykti ir kitus prikalbinkite dalyvauti su Jumis.

Vienuoliai Marijonai, nuoširdžiai savo Gerbiamų Rėmėjų paramą įvertindami, už savo geradarius kas dien meldžiasi Šv. Mišiose ir Komunijose ir, be seniau skirtų šv. Mišių, dar pasiskyrė atlaikyti šv. Mišias Geradarių intencija kiekvieno mėnesio pirmą sekmadienį. Būkite tikri, kad Viešpats Dievas Jūsų gero darbo nepaliks be gausaus atlyginimo.

Jeigu šiais metais į Tėvų Marijonų Rėmėjų Seimą Jums nebūtų galima atvykti, nors mes norėtumėme, kad Jūs dalyvautumėte, tai nuoširdžiai prašytume savo skirtą Seimui auką, linkėjimus ir patarimus atsiųsti adresu: **Tėvų Marijonų Rėmėjų Centras, 2334 So. Oakley Avenue, Chicago, Illinois.**

Priimkite mūsų nuoširdžios ir gilios padėkos jausmus.

Su tikra pagarba,

KUN. J. A. DAMBRAUSKAS, M. I. C.

T.T. Marijonų Rėmėjų Dvasios Vadas

ir

Seimo Rengiamoji Komisija.

SUNKIOS DIENOS

ATĖJO sunkūs Lietuvai laikai. Viduje suirutė, ponai nesuskalbėjo vienas su kitu, daugelis veržėsi prie va. džios, patys nieko apie valdymą neišmanydami. Tuomi pasinaudojo kaimynai ir pradėjo Lietuvą dalintis. Aštuonioliktam šimtmėčiui baigiantis Lietuvos jau nebuvo; ją valdė Vokietija, paskui Rusija. Lietuviai bandė keleta kartų sukilti ir svetimu jungu nusikriatyti. Tai buvo Napoleono laikais, trisdešimties metams baigiantis — krakosmetis ir šešiasdešimties baigiantiems — lenkmetis, bet visais atvejais lietuviai su lenkais pralošė ir tuomi užsitraukė savo valdovų apmaudą ir nemalonę.

Rusai, norėdami išrauti iš lietuvių širdies nepriklausomybės pasakutinę viltį, uždarė visas mokyklas, vienuolynus, nusavindami jų turtus. Lietuvai prasidėjo sunkios dienos. Mūsų tauta merdėjo 40 metų, neturėdama teisės spausdinti jokio rašto savo gimtąją kalba; mums nevalia buvo turėti savų lietuviškų mokyklų; net kalbėti lietuviškai buvo draudžiama ir pati kalba buvo laikoma paniekoje netiktai rusų bet ir tų pačių lenkų. Uždarydama vienuolynus, rusų valdžia paliko porą vienuolynų vyrams ir moterims su tą sąlyga, kad juose esantieji vienuoliai išmirtų ir kad naujų nebūtų galima priimti.

Lietuvoje buvo palikti vyrams du vienuolynai: Kretingoje — bernardinų arba pranciškonų ir Marijampolėje — marijonų. Šiame Marijampolės vienuolyne buvo sutalpinti visi marijonai vienuoliai

iš lenkų, gudų, ukrainų ir visų lietuvių marijonų vienuolynų. Naujokai ir klerikai buvo atleisti iš vienuolyno. Daugelis kunigų vienuolių buvo paskirti į parapijas su ta mintimi, kad į vienuolyną daugiau jau negrįžtų. Vienuolinis darbas — jaunuomenės mokymas — buvo jiems griežčiausia uždraustas.

Neturėdami teisės priimti naujų kandidatų į vienuolyną, Lietuvos vienuoliai negalėjo nė svajoti apie kokią skaistesnę ateitį. Jiems buvo lemta išmirti ir tuomi Lietuvoje visi vienuolynai turėjo baigtis. Kai kituose kraštuose vienuoliai dirbo didelį kultūrinį darbą, vesdami puikias mokyklas, leisdami knygas — laikraščius, tai visa Lietuvoje buvo mirtinai uždrausta. Visa kas liko, tai pastoracijos darbas — sakykla, nors ir labai suvaržyta, klausykla ir vaikų katekizacija. Ir šiame darbe marijonai buvo tikri gyvi pasiaukojimo pavyzdžiai. Kurie senesniosios kartos žmonės prisimina baltuosius marijonus, tai prieš jų akis tuojuo stoja gražūs uolumo pavyzdžiai: seneliai kunigai ilgiausias valandas klausyklose, ilgiausias pavasario ir rudens dienas vaikų katekizacijoje.

Žmogiškėmis akimis žiūrint marijonams nebuvo ateities. Dvidešimtame šimtmeetyje teiko Marijampolėje tiktai trys baltieji tėveliai, visi seni. Taip atrodė žmogaus supratimu. Bet Dievo Apeizda tvarkė kitaip. Atsiranda garbingas kunigas — Petrapilio Dvasinės Akademijos profesorius dr. Jurgis Matulevičius, kilęs iš

Katalikų Bažnyčios Įsisteigimas Amerikoje

S IANDIEN kai pažvelgiame į Sbujuojančią Katalikų Bažnyčią Amerikoje, mes nė nepagalvojame, kad prieš 150 metų Katalikų Bažnyčia Amerikoje dar nebuvo įsteigta, kad po visą kraštą išsiskirstę įvairių tautybių katalikai negalėjo atlikti savo dvasinių reikalų.

Prieš Amerikos revoliuciją tebuvo šiame krašte tik 22 kunigai ir misijonieriai. Amerikos buvo Londono vyskupo žinioje. Pasibaigus kovoms dėl Amerikos nepriklausomybės, Londono vyskupas atsisakė nuo tvarkymo Amerikos katalikų. Išsikovojus politinę nepriklausomybę, Amerikos katalikai prašė Šventojo Sosto paskirti jiems vyskupą, reiškia įsteigti Amerikos pirmąją vyskupiją. Šiuo klausimu rūpinosi ir šie žymūs žmonės: Kardinolas Anotelli — Propagandos kongregacijos prefektas, Benjaminas Franklin — ministeris Prancūzijai, arkivyskupas Pamffili — Šv. Sosto pasiuntinys Paryžiuje, Chevalier —

---

tos pačios Marijampolės parapijos, išėjęs tų pačių baltųjų tėvelių katekizacijos mokyklą — kuris imasi minties atgaivinti mirštančią Tėvų Marijonų vienuoliją, tiek daug gera atnešusią Sūdovos kraštui. Jisai ši reikalą giliai apsvarstė, daug meldėsi, prašydamas iš aukščiau apšvietimo ir nurodymų ir, Aukščiausiam laiminant, jisai atliko didelį darbą ne tik tai mūsų tautai, bet ir visoms toms tautoms, kuriose marijonams šian die tenka ar dar teks ateityje darbuotis.

Prancūzijos pasiuntinys Amerikai.

Pirma Šv. Sostos užklausė Franklin Paryžiuje, ar būtų leista steigti Amerikoje katalikų vyskupiją. Jis tą klausimą referavo Amerikos kongrese ir 1784 m. gegužės 11 d. praėjo kongrese tokia rezoliucija: “Daktaras Franklin prašomas pranešti Apaštališkam nuncijui Versalyje, kad kongresas bus palankus patvirtinti jų nusistatymą. Bet kadangi jo prašymas yra grynai dvasinis dalykas, tai kongresas neturi galios ir teisės leisti ar atsakyti, ta jėga yra palikta atskiroms valstybėms”.

Prancūzai susirūpino pirmi savo tautiečių religiniais reikalais Amerikoje, atsiuntė dvasiškių ir įsteigė misijonieriams ir kunigams paruošti seminariją, kur buvo išmokoma ir anglų kalbos. Taip pat suteikdavo prancūzų katalikų Amerikoje reikalams finansinės ir moralinės paramos.

Londono vyskupas, po taikos pasirašymo 1783 m., Amerikos vyskupu nurodė buvusį jo generalinį vikarą kun. John Lewis. Bet ar šis pasiūlymas buvo tinkamas tokiame momente? Amerikos katalikai nebūtų buvę patenkinti. Ėmėsi tarpininkauti tarp Apaštališko Sosto ir Amerikos katalikų Propagandos kongregacija. Neatžvelgiant į pirmą buvusius skirtumus tarp Prancūzijos ir Amerikos bažnyčios narių, 1784 m. birželio mėn. Šventoji Kongregaciją vieną iš amerikos misijonierių — kun. John Carroll paskyrė Amerikos Apaštališkuoju prefektu ir jam pranešė, kad vyskupas greitai bus paskirtas.

Tai buvo svarbus žingsnis organizuojant savistovią Amerikos Katalikų Bažnyčią. Tas prefektas dar nebuvo vyskupas, bet turėjo galios teikti Sutvirtinimo Sakramentą ir teisių į kunigus ir žmones. Jis tvarkė bažnytinius reikalus. Tada dar nebuvo dioclezijos, o tik misių kraštas.

1788 m. kunigai ir katalikų visuomenė prašė Šv. Sosto leisti Jungtinėse Valstybėse įsteigti episkopalinę provinciją (see) ir pirmą kartą leisti išsirinkti iš kunigų tarpo sau vieną vyskupą. Tuoju gavo teigiamą atsakymą. 1789 m. gegužės mėn. 18 d. susirinko kunigai ir padarė nutarimą, pasiuntė į Romą. Jie pageidavo, kad vyskupas su eilinėmis teisėmis būtų titulariniu vyskupu su Apaštališkojo Vikaro designacijoms, kaip paprastai būna misių kraštuose. Baltimore buvo parinkta nuolatine vyskupo rezidencija. Jie taip pat nubalsavo, kad naujajai vietai labiausiai tinkamas kandidatas būtų John Carroll, esamasis Amerikos Apaštališkasis prefektas. Jis balsavimuose gavo iš 26, 24 balsus.

1789 m. lapkričio 6 d. Popiežius Pijus VI patvirtino tuos kunigų prašymus. 1790 m. kun. Carroll gavo į rankas vyskupišką paskyrimą. Jis buvo pripažintas pirmuoju Baltimorės vyskupu su visomis episkopalinėmis teisėmis ir privilegijomis. Jis buvo įgaliotas įrengti pirmąją katedralinę bažnyčią Baltimoreje ir įsteigti episkopalinę kunigų seminariją.

Toji nauja dioclezija buvo įsteigta tiesioginiai Šventojo Sosto be tarpininkavimo jokių svetimų valstybių.

1790 m. rugpiučio 15 d. kun.

John Carroll buvo išventintas į vyskupus Ludworth Castle koplyčioje, Anglijoje. Nuo to laiko Amerikos katalikų Bažnyčia pradėjo smarkiai plėstis po visą krašlą.

A. S.

Gyvas Karalius Grabe

Ciesorius Karolius V atsisakė nuo savo karūnos, pavesdamas ją sūnui Pilypui II-jam. Pats, palikęs pasaulį, užsidarė šv. Justo vienuolyne Estremandure. Galingasis valdovas, po kurio ranka buvo pusė Europos dabar dienos metu dirbo galeistingus darbus, naktį gi praleisdavo ma'doje. Bet neįprastas, vienišas gyvenimas privedė jo vaizduotę prie to, kad jis panorėjo matyti savo paties laidotuves. Bažnyčioj padaryta atitinkami parengimai, vidury gi pastatytas katafalas aplink degančiomis žvakėmis. Karolius V šis atsigulė į grabą ir prasidėjo gėdulingos pamaldos. Po mišių ir atgiedotų psalmių, kunigas pašventė tariamą numirėlį švęstu vandeniu ir visi išsiskirstė. Ciesorius atsikėlė ir grįžo į savo celą, bet taip jį paveikė šios gėdulingos ceremonijos, kad naktį ėmė karščiuoti ir po dviejų dienų mirė. Tai buvo 1558 metuose.

Pajuokos bijo net tas, kuris jau nieko pasaulyje nebijo.

“KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS”

Marijonų Rėmėjų Savaitinis laikraštis.
Marijonų Rėm. mokeskis ir
“Laivas metams — \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras num. 5c
Vien laikraščio “Laivo” pren. met. \$2.00

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Tel. Canal 7790

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Kun. O'Hara Konsekruotas Vyskupu

Notre Dame universiteto Švč. Širdies bažnyčioje Sa. Bend, Indiana, sausio 15 d., tituliniu Malasa vyskupu konsekruotas buvęs šio universiteto prezidentas kun. J. F. O'Hara, C.S.C. Jis paskirtas J. A. Valstybių kariuomenės ir karo laivyno auxiliniu vyskupu.

Konsekratorium buvo New Yorko arkivyskupas F. J. Spellman, kam gelbėjo vyskupas J. F. Noll iš Fort Wayne, Ind., ir vyskupas J. E. Ritter iš Indianapolis, Ind.

Naujas vyskupas O'Hara yra 52 m. amž.

Iškilmėse dalyvavo apie 30 vyskupų, daugybė monsignorų ir kunigų.

Amerikai Paskirtas Naujas Vyskupas

Žiniomis iš Romos, kun. Sidney Matthew Metzger, Šv. Jono seminarijos, San Antonio, Tex., prorektorius, paskirtas tituliniu Birta vyskupu ir auxiliniu Sante Fe diecezijos vyskupu.

Be to, St. Louis auxilinis vyskupas Christian H. Winkelmann paskirtas Wichita diecezijos vyskupu.

Penktinukės Bus Gražintos Tėvams

Garsiosios Dionne penktinukės mergaitės, kurios greitai sukaks šešerius metus amžiaus, pagaliau bus gražintos tėvams ir su kitais namiškiais sudarys vieną šeimą. Iki šioliai jos yra vyriausybės globojamos.

Dr. Dafoe pareiškia, kad mergaičių tolesnis švietimas ir aukėjimas neįmanomas be naminės ir visos Dionne šeimos atmosferos. Dėl to jos ir bus gražintos tėvams.

Ateinantį pavasarį bus statomi nauji ruimingi visai Dionne šeimai namai.

Lenkų Atstovas Vatikanui

Lenkų vyriausybė Prancūzijoje savo atstovu Vatikanui paskyrė Alfredo Pacini, popiežiaus nuciiaus Lenkijai patarėją.

Popiežiaus Paramą Suomijai

Iš vatikano pranešta, kad Popiežius rįjūs šiomis dienomis pasiuntė stambią sumą karą kenčiančios Suomijos katalikams, reikalingiems paramos ir pašalpos. Pirmą nusiųsti per Apaštališkąjį vikarą Helsinkyje.

Pranešant apie paramą suomiams katalikams, Vatikane pažymeta, kad Popiežius tėvišku rūpestingumu užjaučia Suomiją patekusią į karą. Vatikane manoma, kad Popiežiaus parama bus paskatinimas visiems pasaulyje katalikams prisidėti savo aukomis Suomijos būtinoms reikalamis.

Atsivertimas Meksikoje

1929 m. Meksikos dvasininkas Oliva Ramas atsimetė nuo Bažnyčios ir keletą metų smarkiai puolė katalikybę. Ilgainiui susirgo džiova. Pasitraukęs į lovą jis turėjo progą persvarstyti savo ligšioiniams darbams, ir ryžosi viešai atšaukti savo skelbtąsias klaidas, susitarti su Bažnyčia. Patsveikti jau jam nepavyko ir jis mirė kaip Bažnyčios narys.

Pietų Amerikos Lietuviai

IŠ BRAZILIJOS

Lietuviai Metasi Prie Žemės Ūkio

Sao Paulo mieste prasudėjus krizei, sumažėjus darbams ir pa-brangus produktams, nemaža lie-tuvių yra pasiryžusių palikti mies-tą ir išvažiuoti interioran verstis žemės ūkiu. Keliolika šeimų jau yra išvažiavusių. Važiuojantiems patariama vykti į tas vietas, kur galima verstis visomis žemės ūkio šakomis, panašiai kaip Lietuvoj. Klimato atžvilgiu patogiausia yra apsigyventi Rio Grande do Sul estade, nes ten klimatas panašus Europos klimatui. Taipgi gerai auga kviečiai, avižos, bulvės, ku-kurūzai. Daugiausia pelno duoda kviečiai, kiaulės ir pieno ūkis, y-nač ansigyvenus arčiau stoties. Šie dalykai Brazilijos rinkoje vi-suomet turi užtikrinta kainą. Jei laikai nepagėres daug lietuvių bus priversti palikti miestą ir eiti dir-bti žemės. Tik natartina visiems burtis vienon vieton. Rio Grande do Sul estade jau yra nemaža ap-sigyvenusių lietuvių ūkininkų.

Itaqueros Lietuviai

Prie Central do Brazil geležin-kelio linijos už 20 klm. nuo Sao Paulo Itaqueros miestelį ir apy-linkėse gyvena apie 20 lietuvių šeimų. Lietuviai į užmiesčius to-liau keliasi gyventi nes ten butai ir žemė yra pigesni. Be to, dar susisiekimas Central linija yra pa-bai pigus.

Tiek Itaqueros miestelį, tiek jo

apylinkėse gyveną lietuvių dirbti važiuoja kasdien į Sao Paulo mie-stą. Yra užsipirkusių šakaras, pradedančių verstis žemės ūkiu. Nors pradžia sunki tačiau kiek-vienas "kolonistas", kaip ir jų kaimynai japonai turi vilties pra-sigyventi.

Vieną sekmadienį Itaqueros lie-tuviams buvo pama dos, kurias atlaikė kun. P. Ragažinskas. Pa-maldų metu gražiai pagiedojo se-selės Marcelinos vadovaujamas jaunučių choras.

Po pamaldų kun. P. Ragažinskas aplankė lietuvius besikūrian-čius žemės ūkyje.

Pirmoji Komunija

Villa Zelinoj buvo lietuvių vai-kučiam pirmoji Komunija. Nors lietus lijo nuo pat ankstybo ryto, tačiau vaikučiai su savo tėveliais susirinko iš tolimiausių miesto ra-jonų.

Vaikučius prie pirmos Komu-nijos ruošė Vila Beioj, Vila Zeli-noj, Mokoj ir Bom Retle sese'lės Pranciškietės, Villa Anastazijoj — kun. Arminas. Tėvai labai pa-tenkinti tokiu gražiu priruošimu ir visą tvarka.

Sustojo "Švvturys"

Jau kuris laikas, nuo pradžios rugsėjo m. nebesirodo Argenti-nos lietuvių katalikų vienintėlis laikraštis "Švvturys". Tur būt dėl susidariusių finansinių sunkumų nebeišeina.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

**Šv. Kazimiero Seselės Apsigyveno
Vilniuje**

Lietuvoje išikūrusioji Šv. Kazimiero seselių kongregacija praplėtė savo darbuotę neseniai išlaisvintajame Vilniaus krašte, sutikdama vesti didelę Aušros Vartų mokyklą, kurioje yra 10 klasų su 460 mokinių.

Šiais metais prie mokyklos yra trys seselės, gi mokytojų daugumas — vietiniai pasauliečiai.

Kadangi mokinių daugumas lietuvių kalbos nesupranta, todėl, koliai bus pasivyta Lietuvos mokyklų programa, pamokų daugumas ir toliau bus dėstoma lenkų kalba.

Šv. Kazimiero seselių buveinė Vilniuje yra prie pat katedros ir netoli Aušros Vartų stebūklingo paveikslo koplyčios. Todėl jų pamaldumui gaivinti bus daug progos pasimelsti ir prie stebūklingo Dievo Motinos paveikslo Aušros Vartuose, ir prie Šv. Kazimiero karsto katedroje.

Lietuvos Šv. Kazimiero seselių vienuolija išsivystė iš Amerikos Šv. Kazimiero seserų kongregacijos. Pradžioje joms vadovavo amerikietės: seselė M. Immakulata ir vėliau seselė M. Angela. Dabar toji kongregacija yra visiškai savystovi ir ją tvarko to krašto lietuvaitės vienuolės, su sesele M. Alfreda-Dobriilaite — generale viršininke. Be tinklo vedamų pradžios mokyklų Lietuvoje jų pats žymusis darbas — tai vedimas didelės ir pavyzdingos mergaičių gimnazijos Kaune, į kurią savo dukteris siunčia net nuo tikėjimo nutolę tėvai.

Džiaugiasi Nauja Bažnyčia

Prieš trejetą metų sudegus senajai medinei Tirkšlių bažnyčiai, o sykiu ir varpams, vietos klebono kun. Kielos pastangomis ir rūpesčiu parapijiečių bei kitų geradarių aukomis, tirkšliškai turi naują, erdvią mūrinę bažnyčią ir naują didelį varpą. Tirkšliškai džiaugiasi naująją bažnyčia, kuri bus atspari gaisrų pavojams.

Zarasus Jungs 3 Plentai

Atgavus Vilniaus krašto, sritis, atsirado gyvas reikalas sujungti Zarasus su Turmontų geležinkelio stotimi. Plentas bus 18 km. ilgu. Plento tyrinėjimo darbai jau baigti, ir plentas pradėtas tiesti. Prie tiesimo darbų bus priimta daug Zarasų ir Vilniaus krašto bedarbių. Taip pat netrukus bus pradėti Zarasai — Obeliai plento tiesimo darbai. Tuo būdu Zarasus jungs trys plentai.

Kovoja Su Girtavimu

Ukmergėje, Raudondvaryje, Vilkijoje organizuojami vadinamieji vyrų teismai, kur bus ypač atkreiptas dėmesys į vyrų girtavimą, į dorovinį gyvenimą ir ekonominį tvarkymąsi.

**Anglai Pasigenda Lietuviško
Sviesto ir Bekonų**

Gautomis žiniomis, anglų sviesto ir bekono rinkoje bei šeimose labai pasigendama lietuviškų produktų, kurių paskutiniaisiais laikais dėl jūrinio susisiekimio sunkenybių labai mažai į ten patekdavo.

AMERIKOS LIETUVIAI

Kun. J. Jakaičio, M.I.C.,
Išleistuvės

Marijonų Vienuolijos Rėmėjai, visuomeniniai veikėjai ir kun. J. Jakaičio, M.I.C., artimesnieji draugai viešai atsisveikino su išvykstanciu į naują didelį misijų darbą Argentinon D. G. kun. J. Jakaičiu, M.I.C. Tai įvyko sausio 7 d., Chicago, Aušros Vartų parap. salėje su iškilminga vakariene ir gražia programa.

Kalbėtojų buvo įvairių ir daug. Kiekvienas jų reiškė savo mintį, besirengiant iškeliauti į vargingą, bet būtiną misiją darbą visų gerbiamam kun. Jakaičiui.

Renka Aukas Argentinos Lietuviams

Marijonų misijonierius, kun. B. Vitkus, M.I.C., dabar lanko lietuvių parapijas Amerikoje, prašydamas amerikiečius pagelbėti pastatyti Buenos Aires mieste nors nedidelę misijų bažnytelę, kuri bus pirmoji lietuvių bažnyčia Argentinoje.

Chicagoje ir apylinkėse jis darbuosis sekančiomis dienomis:

Racine, Wis. — sausio 28 d. ir vasario 4 d.

Waukegan, Ill. — vasario 11 d., Sutkaus svet., 3 val. po pietų.

Chicago, Ill., Gimimo par. — vasario 18-25 d.

Lietuvių misijų bažnytelės tolimoje Argentinoje steigimas ir savo vargstančių tautiečių tame mūsų šiekiams nepalankame krašte parėmimas yra taip didelės svarbos ir kilnus darbas, kad kiekvienas sąmoningas lietuvis turėtų tam tikslui suteikti kiek gali stambesnę auką.

**Prakalbos Katal. Spaudos
Reikalais**

Sausio 14 d., Šv. Kazimiero parapijos salėj Worcester, Mass. įvyko prakalbos katalikiškos spaudos reikalais. Kalbėtojai buvo profesoriai iš Marianapolio kolegijos ir "Darbininko" redaktorius A. Kneičys. Be prakalbų, rodyta ir judamieji paveikslai.

Parapijai 30 Metų

Šiomet Cambridge, Mass., lietuvių parapija minės 30 metų gyvavimo sukaktį. Ta proga rengiama šauni jubiliejinė vakarienė vasario 4 d. 6 val. vakare. Bus graži programa: dainos, eilės, kalbos ir t. t.

Penki Suaugę Pakrikštyti

Kun. dr. Mendelis Baltimore, Md., gruodžio 11 d., net penkis protestantus pakrikštijo katalikais. Atsivertėliais buvo keturios mergaitės ir vienas jaunuolis. Jie visi priėmė pirmąją šv. Komuniją sekmadienį, gruodžio 17 d. per Mišias, 10 val. ryte, o po Mišių visi buvo įrašyti į ražančiaus ir škaplieriaus brolijas. Kaip teko nugirsti, 1939 metais kun. dr. Mendelis išmokino ir pakrikštino arti 50 suaugusių nekatalikų. Tikrai apaštališkas darbas, kurį matyti Dievas gausiai laimina.

Rengiasi Vasario 16 D.

Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo šventę New Yorko apylinkės katalikų organizuota visuomenė šiemet minės vasario 16 d.

Iškilmių minėjimo programą tvarko L. K. Federacijos New

1, -
 Yanko apskritis. Svečių kalbėtoju pakviestas prof. Kazys Pakštas.

Šiuo metu prof. Pakštas yra N. Meksikoje, kur jis rašęs savo pradėtą naują mokslinį darbą. Vasario mėnesį jis vėl lankys lietuvių kolonijas.

Muzikalinei programai atlikti pakviesti apylinkės chorai, kurie parūpins smagių dainų. Visi lietuviai prašomi stropiai pasizymėti, kur jie vasario 16 d. laukiami.

Marijonų Posėdis

Sausio m. viduryje Chicagoj posėdžiavo Amerikos Tėvų Marijonų Provincijos Taryba, kuriai vadovavo d. g. kun. Jonas Navickas.

Marijonų vienuolija plačių darbų vagą varo švietimo, spaudos ir misijų dirvoj. Dėl to ir jos taryba turi daug reikalų ir rūpėsčių.

Marijonų Tarpe

Pastaromis dienomis atmainų įvyko: kun. M. Urbonavičius siunčiamas į Romą, o jo vietoj Aušros Vartų par. klebonu Chicagoj paskirtas jaunas, gabus ir veiklus vienuolijos narys — kun. dr. Juozapas Vaškevičius.

Buvęs provincijolas gerb. kun. J. Jakaitis netrukus išvyks į Argentiną vadovauti misijoms to krašto lietuvių tarpe.

Tyliai Praleista Klebono Sukaktis

Sausio mėnesyje kun. J. A. Karaliui, Shenandoah, Pa., klebonui, suėjo 25 metų kunigystės sukaktuvės. Jos praėjo be jokių paminėjimų ir apvaikščių. Taipgi, jau 10 metų kaip klebonauja Shenandoryje.

Shenandoriečiai nuveiktais darbais džiaugiasi: sutvarkyta para-

pijos reikalai užbaigta kovos tarp komiteto ir klebono, įsteigta mokykla, nežiūrint sunkių depresijos laikų, kuri jau veikia 5 metai. Net patys žmonės to nesitikėjo, bet dabar tuomi labai džiaugiasi.

Bažnyčios maliavojimas dar nebaigtas, nors buvo tikėtasi, kad prieš Kalėdas bus baigtas. Bažnyčios priešakyj iki antro pilioriaus yra jau užbaigta, ir reikia pasakyti, kad atrodo labai gražiai ir imponuojančiai. Labai didelį įspūdį daro, tai 12 pėdų kryžius su dviem raudonom lempom šonuose ir klupojančiais angelais. Šis kryžius yra virš didžiojo altoriaus, priešakyje grotelių.

Dekoravimo spalvos ir pamarginimai yra labai gražiai suderinti. Rožančiaus paslapčių paveiksai yra gražūs ir su lietuviškais užrašais apačioje paveikslų. Pamarginimo motyvai yra paimti iš Lietuvių liaudies meno, kaip tai audiinių, drožinių ir mezginių.

Gali būt, kad mūsų bažnyčia yra pirmutinė Amerikoje, kur lietuviškas menas yra vaizduojamas bažnyčioje.

A. † A.

Tėvų Marijonų Rėm. Dr. jos

Amžina Narė

ANTANINA BEINORAITĖ

Užmigo Viešpatyje sausio 10 d., 1940 m. Chicago, Illinois.

Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys dvejas šv. Mišias: sausio 29 ir 30 dd., 1940 m. Rėmėjų draugijos nariai prašomi už jos sielą sukalbėti dalį šv. ražančiaus, Dievo gailėstingumo išprašyti.

Teilsisi ramybėje!